

40. Az Úr szólott s létrehozta...

Előző énekre.

1. Az Úr szólott s létrehozta, Hatalmával előhívta A látható világot.
A Föld sötét volt s kietlen, Míg hatalmas szava „légyen” Mindeneket alkotott.
2. Mint gyermek az anyaméhben, Feküdt a Föld sötétségben, Amíg lett világosság.
Isten Lelke fenn lebegett, És táplálta a vizeket, Ereje lett valóság.
3. Isten mindent megteremtett, Mit a földön láthat szemed, És az embert is végre;
Az uralmat bízta rája, Mert hasonlatosságára Teremtette s képére.
4. Csak az ember volt egyedül, Ki a vétekben elmerült, És az Istent kerülte;
Nem hallgatott szent szavára, Sem a Lélek sugalmára, Éltét bűnben töltötte.
5. Ezért Isten kihirdette, Mi legyen szent ítélete, Mert ővele nem jártak;
S hogy a földet sok vétkétől Megtisztítsa és bűnétől, Engedett haragjának.
6. Íme, nagy vízözön leszen, Minden makacs bűnös veszen, Egy közös sír nyeli el!
A halál, a bűn szülöttje, Lesz a bűnnek büntetése Irgalmatlan vesszővel!
7. Egy volt csak ki elkerülte – Egy igaz! – mert megértette Intő szavát Istennek;
Isten Noét megmentette, S kegyelméből elvégezte, Hogy szent frigyre lépjenek.
8. Ez volt annak előképe, Hogy Krisztus és az Ő népe Szövetségben együtt áll.
Kereszttségben megújulva, A bűnöktől megtisztulva Élnek, s többé nincs halál.

Mely Bárányhoz hasonló Keresztységnek példája most minket is megtart a Jézus Krisztusnak feltámadása által.

Péter I. 3:21.